

v Praze obchodníkům zbožím smíšeným právo kupčiti zbožím osadnickým, střížným, ozdobným, norimberským, železným, koženým, plátěným a modním.

3. Prodej domácích léků jako kapek skořicových a Hoffmannských, léčiv zvířecích (bylin pro krávy, prášků pro koně) obchodníkům zbožím smíšeným dovolen není (dobrozdání pražské obch. a živ. komory), ovšem ale prodej celé řady léčiv, jako lučebních výrobků, barviv, laků, fermeží, pryskyřice, vod minerálních, t. zv. kolínské vody (dobrozdání obch. a živ. komory v Bolzáně).

4. Obchodníci zbožím smíšeným jsou oprávněni kupčiti šatstvem pánským a dámským, nikoli však je hotoviti (roz. hornorak. místodrž. ze dne 10. září 1885 č. 13705). Rovněž pak nejsou oprávněni staré šatstvo prodávati, ježto toto oprávnění přísluší vetešníkům, kteří mají potřebi zvláštní koncese (obch. a živ. kom. v Linci).

5. Dále jim přísluší prodej piva a vína v láhvích, oni nesmí však pivo a víno na sudy kupovati a do láhví stáčeti, ježto by tím zasahali v oprávnění hostinských (obch. a živ. komora ve Št. Hradci).

6. Obchodník zbožím smíšeným není oprávněn provozovati obchod obilím (obch. a živ. komora v Praze), naproti tomu dle rozh. morav. místodrž. ze dne 12. prosince 1888 č. 38428 přísluší jemu drobný prodej obilí. Obch. a živ. komora v Opavě přiznává obchodníkům těchto právo ku obchodu plodinami bezvýminečně.

7. Obchodníkům zbožím smíšeným přísluší též prodej šicích stojů. (Obch. a živ. komora v Olomouci).

Obchod zbožím střížným.

I. Pojem a rozsah.

Obchod střížným zbožím vztahuje se dle ministerského návrhu seznamu zboží pro obchodní živnosti: na tkané zboží z bavlny, z ovčí vlny, dále na sukno a polohedvábí. Za střížné zboží sluší tudíž pokládati ony výrobky textilního průmyslu, jež dle délky se prodávají, měří a stříhají, a obsahuje tedy obchod tkaným zbožím všeho druhu a každé jakosti, pokud jen se hodí ke stříhání. Stávkové a krátké zboží tvoří tedy jen potud předmět tohoto obchodu, pokud uvedené právě měřítko se na ně hodí (obch. a živ. kom. v Olomouci) a sice bez rozdílu, zdali jde o tkaniny z hedvábí, bavlny, konopí a lnu, juty, ovčí vlny, zvířecí srsti, klovatiny a zdali zboží toto v obchod přichází surové nebo zbělené, zbarvené, tištěné a pod., jakož i obchod zbožím konfekčním (obch. a živn. kom. v Olomouci).

Obchod střížným zbožím jest zvláštní oprávnění obchodní, s nímž jest spojeno právo střížné zboží na prodej chovati, t. j. se sukrem vésti obchod jak v kusech tak i v částech dle míry stříhaných. Dle § 36 živ. ř. nemůže býti uděleno tomu, kdo ohlásil toliko obchod střížným zbožím, právo vésti obchod i zbožím jiným ku př. obuvnickým, jelikož k provozování této živnosti jest zapotřebí buď ohlášení obchodu zbožím obuvnickým nebo jest třeba generalního oprávnění obchodního (obch. a živn. kom. v Innosti). Obchodník střížným zbožím dle § 38 živ. ř. vůbec nepřisluší právo zboží vyráběti (obch. a živn. kom. v Chebu), jelikož obchod tento náleží k obchodním živnostem v užš. smyslu slova a obmezuje se tudíž toliko a výhradně na obchod dotyčným zbožím.

II. Otázka, kteří živnostníci kromě obchodníků střížným zbožím mohou zbožím tímto obchod vésti, jest sporna. Beze vší pochybnosti přísluší toto právo těm, kdo ohlásili obchodní živnost dle § 38 živ. ř., rovněž i ob-

chodníkům zbožím smíšeným, obchodníkům podomním a kramářům. Naproti tomu nemohou vésti obchod střížným zbožím obchodníci zbožím osadnickým (obch. a živ. kom. v Celovci). Majitelé tiskáren, barvíren a ústavů appreturních (ušlechťovacích) jsou vzhledem k § 37 živ. ř. oprávněni vésti obchod lněnými a vlněnými výrobky jimi samými zhotovenými a upravenými, rovněž i cizími výrobky téhož druhu, nikoli však jinakým netištěným a nebarveným zbožím manufakturním (obch. a živ. kom. v Linci). Obchodníci s modním zbožím jsou oprávněni k prodeji modních látek (obch. a živn. kom. v Brně), nikoli však k obchodu zbožím stávkovým a tkaným (obch. a živ. kom. v Praze). Krejčí a oděvníci mají právo látky ke zhotovování oděvu potřebné pro svoje odběratele v zásobě míti, nemají však práva s nimi obchod provozovati (obch. a živ. kom. v Celovci, Budějovicích, Bolzanu, Linci, Chebu a j.).

Obchod železem.

Obchod železem, jenž náleží k živnostem svobodným, obsahuje veškeré druhy železného zboží, zejména i koupi a prodej starého železa (roz. ze dne 10. března 1882 č. 483, sb. »Budwinski« č. 1337), nikoli však obchod starým kovovým nářadím, k němuž jest zapotřebí zvláštní koncese. Ohledně objemu této živnosti uvěsti lze tato dobrozdání:

1. Vzhledem k oprávnění obchodníků železným zbožím, vésti obchod zbožím kartáčnickým, vyslovila se Vídeňská obchodní a živnostenská komora následovně: Komora uznává, že zboží kartáčnické ke zboží železnému čítati nelze a tudíž že ti, jichž živnostenský list zní toliko na obchod železem, při přísném výkladu § 38 al. 2 živ. ř. ku prodeji kartáčnického zboží oprávnění nejsou; domnívá se však, že na zakořeněný všestranně uznávaný obyčej dlužno potud zřetel bráti, aby obchodníci železem obchod kartáčnickým zbožím posaváde vedoucí z provádění této zásady dodatečně neutrpěli újmy, jakož i v budoucnosti, aby na venkově, kde není kartáčníků, vzhledem k potřebám obecnosti i na dále obvyklý prodej kartáčnického zboží obchodníkům železem byl povolen.

2. Železným zbožím nesluší rozuměti šicí stroje, jelikož obchod železným zbožím z pravidla obmezuje se na výrobky kovářské a zámečnické. (Obch. a živn. komora v Plzni.)

3. Obchodník železným zbožím, jak již slovo naznačuje, jest oprávněn vésti obchod netoliko železem surovým, nýbrž i všemi druhy hotového zboží železného a ocelového, k němuž náleží též zboží zámečnické jako kování na okna a na nábytek atd. (Obch. a živn. komora v Linci.)

4. Obchodní a živn. komora Vídeňská vyslovila se v ten smysl, že klíče zhotovovati obchodník železem, jak přirozeno, oprávněn není, nýbrž že musí k tomu užiti příslušných živnostníků; rovněž, přijímá-li klíče k úpravě do zámků, musí tuto práci svěřiti oprávněnému živnostníku, jenž pak rovněž šetřiti musí předpisů trestního zákona; avšak omezovati prodej nových klíčů, jež nezhotovují se dle otisku aniž upravují se do zámků, není dle názoru komory vhodné, jelikož ani § 469 tr. z. takového předpisu neobsahuje ani tu není pro to dostatečných důvodů praktických; naopak byly by tím čtené živnosti, jež posud pro svoje výrobky značné množství hotových klíčů od obchodníků si opatřují, značně poškozeny toliko v jednostranný prospěch zámečníků; obchodník železem byl by pak nucen v každém jednotlivém případě žádati písemný průkaz o oprávnění ke koupi klíče,